

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 13 września 2023 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 1232/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2023 r., poz. 221 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, reprezentowaną przez pełnomocnika, w części wniosku dotyczącej zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.) odnośnie:

- braku konieczności uiszczania opłaty produktowej, o której mowa w art. 12 ww. ustawy w związku z działalnością polegającą na dostawie do kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej w ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) rozpoznanych jako warunki Ex works, produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ww. ustawy – uznaję za prawidłową,
- braku konieczności uiszczania opłaty produktowej, o której mowa w art. 12 ww. ustawy, w przypadku dostarczania na terytorium Polski wyrobów zaklasyfikowanych według Nomenklatury Scalonej do kodu CN 3403 99 00 będących smarami plastycznymi zakwalifikowanych do kodu PKWiU 20.59.41.0 wyłączonego z załącznika nr 4a do ww. ustawy – uznaję za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 sierpnia 2023 r. (data wpływu - 16.08.2023 r.) X, reprezentowana przez pełnomocnika, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą lub Spółką, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* co do zakresu i sposobu stosowania przepisów z których wynika obowiązek świadczenia opłaty produktowej i środków na publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ustawie z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1658) zwanej dalej ustawą o opakowaniach oraz opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o *opłacie produktowej* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą o opłacie produktowej.

Niniejszą decyzją objęto część wniosku dot. ustawy o opłacie produktowej. Natomiast część wniosku dot. ustawy o opakowaniach została rozpoznana w oddzielnej decyzji administracyjnej.

Do wniosku zostało dołączone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie opłaty skarbowej za złożenie pełnomocnictwa i potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

I. Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

Spółka jest podmiotem z siedzibą w Wielkiej Brytanii zajmującym się sprzedażą środków smarowych oraz posiadającym rejestrację dla celu podatku od towarów i usług w Polsce, Przedmiotem działalności Spółki w Polsce jest sprzedaż oferowanych produktów w opakowaniach. Spółka nie posiada oddziału w Polsce. Ponadto, Spółka spełnia definicję przedsiębiorcy określoną w art. 4 ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Spółka prowadzi swoją działalność w Polsce w oparciu o dwa scenariusze:

1. Spółka dokonuje dostawy produktów do Polski z krajów trzecich. Wnioskodawca rozpoznaje wówczas import towarów w Polsce, a następnie dokonuje sprzedaży towarów swoim klientom (dalej również: "kontrahenci") na terenie kraju.
2. Spółka dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Z perspektywy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz.931 z późn. zm.) to klienci Wnioskodawcy dokonują wówczas wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. W ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) dostawy te są rozpoznane jako Ex works.

Do produktów oferowanych przez Spółkę w ramach prowadzonej działalności należą m.in. wyroby zaliczane według Nomenklatury Scalonej do kodu CN 3403 99 00, które w ocenie Spółki stanowią smary plastyczne.

Podstawą przyjętego systemu klasyfikacji smarów, a także ich właściwości eksploatacyjnych, jest norma ISO 6743-9 oraz jej kolejne edycje, i niemiecka norma DIN 51825, od wielu lat stosowana w krajach europejskich jako jedyna norma przewidziana dla oceny smarów plastycznych do zastosowań przemysłowych.

Według normy DIN 51 825:2004 lubricants – lubricating greases k – classification and requirements: „smar plastyczny jest konsystentnym środkiem smarnym składającym się z oleju mineralnego i/lub oleju syntetycznego oraz środka zagęszczającego”.

Nadto norma PN-ISO 6743-9:2009 określająca środki smarowe, oleje przemysłowe i produkty podobne (klasa L). Klasyfikacja. Część 9: grupa X (smary plastyczne) jest tłumaczeniem angielskiej ISO 6743- 9:2003. Zgodnie z treścią klasyfikacji smary charakteryzują się następującymi właściwościami eksploatacyjnymi: minimalna i maksymalna temperatura pracy, zdolność smaru do zapewnienia właściwego smarowania w obecności wody i zapewnienia właściwej ochrony korozyjnej, a także zdolność smaru do zapewnienia właściwego smarowania węzłów tarcia w warunkach dużych nacisków.

Na podstawie posiadanej wiedzy i doświadczenia oraz dostępnych informacji technicznych Wnioskodawca stwierdza, iż będące przedmiotem niniejszego wniosku wyroby o kodzie CN 3403 99 00 pod względem fizykochemicznym odpowiadają przytoczonym wyżej definicjom i opisom smarów plastycznych. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, iż wraz z niniejszym wnioskiem na gruncie ustawy - Prawo przedsiębiorców, wystąpił on z wnioskiem o wydanie Wiążącej Informacji Akcyzowej mającej na celu potwierdzenie, iż wyroby stanowią smar plastyczny - zamierza on traktować wyroby jako smary plastyczne jedynie w przypadku uzyskania potwierdzenia w drodze Wiążącej Informacji Akcyzowej”.

II. Pytania Strony dot. ustawy o opłacie produktowej:

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

1. Czy Wnioskodawca będzie zobligowany do realizacji obowiązku uiszczenia opłaty produktowej, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, w sytuacji gdy Spółka dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej?
2. Czy w przypadku dokonywania przez Spółkę dostawy na teren Polski towarów zaklasyfikowanych do kodu CN 3403 99 00 będących smarami plastycznymi, zarówno z krajów trzecich, jak i krajów członkowskich, Wnioskodawca będzie objęty obowiązkiem uiszczenia opłaty produktowej określonym w art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, uwzględniając definicję produktów określoną w art. 2 pkt. 9c lit. a ww. Ustawy?

III. Stanowisko Strony:

Pytanie 1

W myśl dyspozycji z art. 3 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, przedsiębiorca jest obowiązany do zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ww. ustawy wprowadzonych przez niego do obrotu. Na mocy art. 4 ust. 1 ww. ustawy, obowiązek ten może być realizowany przez przedsiębiorcę:

1. samodzielnie albo
2. za pośrednictwem organizacji odzysku.

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, zarówno przedsiębiorcy realizujący obowiązki samodzielnie jak i organizacje odzysku za pośrednictwem których realizowane są obowiązki, którzy nie wykonali obowiązku o którym mowa w art. 3 ww. ustawy, są obowiązani do wpłacania opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- odzysku;
- recyklingu;
- zbierania.

Według definicji przedsiębiorcy zawartej art. 2 pkt. 9b ustawy, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy - Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia

produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.), w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 2 pkt. 11f ustawy o opłacie produktowej, pojęcie wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów rozumiane jest jako przywóz produktów z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu. Z kolei na mocy art. 2 pkt. 12a ustawy o opłacie produktowej, za wprowadzanie do obrotu rozumie się pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Nawiązując do scenariusza nr 2 przedstawionego w stanie faktycznym, zdaniem Spółki realizowana przez nią dostawa produktów z innych krajów członkowskich do kontrahentów na terytorium Polski, w przypadku, w którym to transakcja odbywa się na warunkach Ex Works, nie będzie podstawą do powstania obowiązku uiszczenia opłaty produktowej przez Spółkę, o którym mowa w art. 12 ustawy o opłacie produktowej.

W kontekście międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms), w ramach warunku handlowego Ex works, odpowiedzialność za przywóz i dalsze wprowadzenie do obrotu towarów spoczywa na nabywcach, czyli klientach Wnioskodawcy. Ponownie wskazać należy, że w takim schemacie dostaw rola Wnioskodawcy ogranicza się do dostarczenia towaru do wskazanego miejsca, jednak to kupujący jest odpowiedzialny za dopełnienie wszelkich formalności związanych z przywozem towaru.

Zdaniem Spółki, ze względu na niemożność uznania Spółki za podmiot, który dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów a następnie ich wprowadzenia do obrotu, w odniesieniu do scenariusza nr 2 nie będzie on uznany za przedsiębiorcę na mocy ustawy o opłacie produktowej, w związku z czym, w rozumieniu Wnioskodawcy, nie będzie on zobowiązany do:

- zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych na terytorium kraju, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej;
- realizacji obowiązku o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, tj. uiszczenia opłaty produktowej, w przypadku niewykonania obowiązku o którym mowa w art. 3 ww. ustawy.

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionym schemacie transakcyjnym to klienci Spółki, jako podmioty dokonujące przywozu i wprowadzenia produktów do obrotu, będą zobowiązani do wypełnienia ww. obowiązków.

Pytanie 2

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, wobec produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ww. ustawy zastosowanie znajduje obowiązek osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów co najmniej w wysokości określonej we wspomnianym załączniku. Ponadto, według art. 12 ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, w przypadku niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o którym mowa w art. 3, jest on zobowiązany do wpłacania opłaty produktowej.

Na mocy ustawy o opłacie produktowej, a dokładniej art. 2 pkt. 9c lit. a, ilekroć w ustawie jest mowa o produktach, rozumie się przez to produkty zaliczone do rodzaju produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym te z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu produktów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów.

Załącznik nr 4a do ustawy o opłacie produktowej obejmuje wykaz produktów podlegających obowiązkowi osiągnięcia minimalnego poziomu odzysku i recyklingu. Ustawodawca określając w ramach niniejszego załącznika katalog produktów podlegających obowiązkowi o którym mowa w art. 3 wyżej wskazanej ustawy, posługuje się klasyfikacją przyjętą w ramach Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (dalej: "PKWiU"). Ponadto, załącznik nr 4a do ww. ustawy przewiduje wyłączenia wybranych rodzajów produktów, dla których ustawa nie znajduje zastosowania.

Wedle wskazań zawartych w załączniku 4a do ustawy o opłacie produktowej, do produktów objętych wspomnianym wyłączeniem zalicza się:

- Oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny, parafinę ciekłą, mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne, oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych o symbolu PKWiU 19.20.29.0;
- Preparaty smarowe - wyłącznie smary plastyczne, z symbolem PKWiU ex 20.59.41.0;
- Środki przeciwstukowe, dodatki do olejów mineralnych i produkty podobne z symbolem PKWiU 20.59.42.0;
- Środki zapobiegające zamarzaniu i gotowe płyny przeciwoblodzeniowe z symbolem PKWiU 20.59.43.0.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że towary będące przedmiotem niniejszego wniosku według Nomenklatury Scalonej są zaliczane do kodu CN 3403 99 00 i stanowią smary plastyczne. Zgodnie z kluczem powiązań PKWiU 2015 z CN 2023, symbol PKWiU 20.59.41.0 odpowiada następującym kodom Nomenklatury Scalonej: CN 34031100, CN 34031910, CN 340319 20, CN 3403 19 80, CN 3403 91 00, CN 3403 99 00.

W rozumieniu Spółki, na podstawie klucza powiązań PKWiU 2015 z CN 2023, klasyfikacja do kodu CN 3403 99 00 jest tożsama z klasyfikacją do kodu PKWiU 20.59.41.0, a co za tym idzie, towary będące smarami plastycznymi o kodzie CN 3403 99 00, nie są wymienione w załączniku 4a ustawy o opłacie produktowej, a tym samym nie stanowią produktu w rozumieniu ww. ustawy.

Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy, ze względu na to, że smary plastyczne o kodzie CN 3403 99 00 nie podlegają pod przepisy ustawy o opłacie produktowej, ustawa ta nie nakłada wobec dostarczanych smarów plastycznych żadnych obowiązków, niezależnie od tego, czy są one dostarczane do Polski z państw trzecich, czy też z państw członkowskich. W związku z tym, wobec wyżej wspomnianych smarów plastycznych zastosowania nie znajdują również art. 3 oraz art. 12 ustawy o opłacie produktowej, w konsekwencji czego Spółka nie będzie obowiązana do osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku 4a ustawy o opłacie produktowej, a w przypadku niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o którym mowa w art. 3, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do wpłacania opłaty produktowej.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego w scenariuszu nr 2 (scenariusz nr 1 opisany w stanie faktycznym nie został przez Stronę objęty pytaniami o interpretację), w części dotyczącej ustawy o opłacie produktowej, przedstawiam stanowisko co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Odnosnie pytania 1.

Podstawowym obowiązkiem przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty o których mowa w załączniku 4a do ustawy o opłacie produktowej jest zapewnienie odzysku, a w szczególności recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych. Przepis art. 3 ust. 1 ww. ustawy zastrzega, że przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić odzysk, a w szczególności recykling, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju. Kolejne przepisy art. 3 ww. ustawy określają szczegółowo, jakie poziomy odzysku i recyklingu powinny zostać osiągnięte przez przedsiębiorców.

Ustawa o opłacie produktowej, w art. 2 pkt 12a, definiuje wprowadzanie do obrotu jako pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne. W przypadku produktów przywiezionych na terytorium kraju wprowadzenie do obrotu zgodnie z art. 2a ust. 1 pkt 2 i 3 ww. ustawy następuje w dniu wystawienia faktury potwierdzającej przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej bądź przywozu produktu na terytorium kraju w celu

wprowadzenia do obrotu.

W międzynarodowych warunkach sprzedaży Incoterms, w ramach warunku handlowego Ex works (EXW) obowiązkiem sprzedającego jest dostarczenie towaru oraz faktury handlowej, a także pozostałych dokumentów wspomnianych w umowie sprzedaży. Ponadto sprzedający ma obowiązek dostarczyć towary do uzgodnionego wcześniej punktu, jednak nie odpowiada on już za załadunek towarów na odbierający pojazd. Co więcej, sprzedający w ramach EXW zobowiązuje się do dostarczenia towarów w uzgodnionej dacie lub w ramach uzgodnionego z kupującym okresu.

Warto również dodać, że sprzedający ponosi ryzyko w przypadku utraty lub uszkodzenia towarów podczas ich transportu. Nie ma on jednak wobec kupującego obowiązku zawarcia umowy przewozu. Musi on jednak na żądanie kupującego dostarczyć mu niezbędne informacje oraz wytyczne dotyczące wymogów bezpieczeństwa związane z transportem towaru, by kupujący mógł zorganizować przewóz. Podobnie jest w przypadku umowy ubezpieczenia, a także odprawy celnej. Nie odpowiada on za te kwestie, ale na żądanie kupującego musi dostarczyć informacje niezbędne do uzyskania ubezpieczenia, a także musi pomóc w uzyskaniu wszelkich niezbędnych dokumentów do odprawy celnej.

W końcu sprzedający ma obowiązek przekazania kupującemu wszystkich potrzebnych informacji i dokumentów, by mógł on przyjąć dostawę towarów.

EXW – jest to termin, który można rozwinąć jako Ex Works czyli z zakładu. Jest to wyznaczone miejsce, do którego ma przyjść dostawa. Jest to formuła handlowa incoterms z grupy E, która zobowiązuje sprzedającego do dostarczenia towaru do miejsca, w którym będzie go mógł odebrać kupujący. Takim miejscem może być magazyn, plac czy zakład. Sprzedający nie musi dokonać odprawy celnej eksportowej ani też nie musi załadować towaru na określony środek transportu. To kupujący musi podstawić określony środek transportu, zorganizować cały transport, za który musi zapłacić. I to na niego przenoszone jest ryzyko związane z tym co się stanie z towarem podczas jego przewożenia.

Stąd w przypadku gdy rola Strony ogranicza się do dostarczania produktów do wskazanego miejsca w ramach warunków EX works to polscy kontrahenci są odpowiedzialni za dopełnienie wszelkich obowiązków wynikających z ustawy o opłacie produktowej. Tym samym, to polski kontrahent który dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów będzie uznany za wprowadzającego produkty do obrotu w myśl ustawy o opłacie produktowej.

Odnosnie pytania 2.

W załączniku nr 4a do ustawy o opłacie produktowej wymienione zostały produkty identyfikowane przez symbole PKWiU, dla których odpowiednikami są kody Nomenklatury scalonej (CN), za pomocą których możliwe jest sklasyfikowanie towarów na potrzeby obrotu międzynarodowego, statystyk handlu zagranicznego UE oraz obrotu wewnątrzwspólnotowego. Odpowiednikiem kodu CN 3403 99 00 Preparaty smarowe, włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy, opartymi na smarach, ale niezawierających olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych (z wył.

preparatów do obróbki materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, którego dotyczy przedmiotowy wniosek o wydanie interpretacji, jest symbol PKWiU 20.59.41.0. Wśród produktów wymienionych w załączniku nr 4 do ww. ustawy są w poz. 2 preparaty smarowe, dodatki, środki zapobiegające zamarzaniu o symbolu PKWiU 20.59.4, z wyłączeniem preparatów smarowych – wyłącznie smary plastyczne o symbolu PKWiU 20.59.41.0.

Co oznacza, że Smary plastyczne o symbolu PKWiU 20.59.41.0 są wskazane jako wyłączone z działania ustawy o opłacie produktowej.

Stąd w przypadku gdy przywożone są Preparaty smarowe, włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzeczynnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy, opartymi na smarach, ale niezawierających olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych (z wył. preparatów do obróbki materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów) o kodzie CN 3403 99 00 zakwalifikowane pod symbol PKWiU 20.59.41.0, to stanowią one jedną z kategorii produktów wyłączonych z działania ustawy, to jest nie są objęte koniecznością osiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów poużytkowych oraz uiszczenia opłaty produktowej w przypadku nie osiągnięcia tych poziomów. Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Stronę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.